

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1007/2009

av den 16 september 2009

om handel med sälprodukter

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Sälår är kännande varelser som kan uppleva smärta, rädsla och andra former av lidande. I sin förklaring om förbud mot sälprodukter i Europeiska unionen ⁽³⁾ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att omedelbart utarbeta en förordning som förbjuder import, export och försäljning av alla produkter av grönländssäl och klappmyts. Europaparlamentet uppmanade kommissionen i sin resolution av den 12 oktober 2006 om gemenskapens handlingsplan för djurskydd och djurs välbefinnande 2006–2010 ⁽⁴⁾ att föreslå ett totalt importförbud för sälprodukter. Europarådets parlamentariska församling rekommenderade i sin rekommendation 1776 (2006) av den 17 november 2006 om säljakt att de av Europarådets medlemsstater där säljakt idkas skulle uppmanas att förbjuda alla grymma jaktmetoder som inte garanterar att djuren dör omedelbart och utan lidande, förbjuda bedövning av sälår med redskap som hakapik (spikförsedd klubba), påk och pistol samt stödja initiativ som syftar till att förbjuda handel med sälprodukter.
- (2) I rådets direktiv 83/129/EEG av den 28 mars 1983 om införsel i medlemsstaterna av skinn från vissa sälungar och produkter av sådana skinn ⁽⁵⁾ förbjuds kommersiell import till medlemsstaterna av skinn från sälkutar av arterna grönländssäl och blåssäl, liksom produkter av sådana skinn.

(3) Sälår jagas inom och utanför gemenskapen och används för framställning av produkter som kött, olja, späck, organ, päls och härledda produkter, däribland så skilda produkter som omega 3-kapslar och klädesplagg med detaljer av behandlade skinn och pälsar från säl. Dessa produkter saluförs på olika marknader, även på gemenskapsmarknaden. På grund av produkternas beskaffenhet är det svårt eller omöjligt för konsumenterna att skilja dem från liknande produkter som inte kommer från sälår.

(4) Säljakten har ifrågasatts av de delar av allmänheten och de regeringar som är lyhörda för djurskyddshänsyn på grund av den smärta, ångest, rädsla och andra former av lidande som dödande och avhudning av sälår i sin oftast utövade form vållar djuren.

(5) Som svar på medborgarnas och konsumenternas farhågor angående djurskyddsaspekterna i samband med dödande och avhudning av sälår och deras oro för att det på marknaden kan finnas produkter från sälår som har dödat och avhudats på ett sätt som orsakat smärta, ångest, rädsla och andra former av lidande har flera medlemsstater redan antagit eller avser att anta lagstiftning som reglerar handel med sälprodukter genom att förbjuda import och produktion av sådana produkter, samtidigt som det i andra medlemsstater inte finns några begränsningar av handeln med dessa produkter.

(6) Det råder således skillnader mellan nationella bestämmelser om handel, import, produktion och saluföring av sälprodukter. Sådana skillnader påverkar den inre marknadens funktion negativt när det gäller produkter som innehåller eller kan innehålla sälprodukter, och de utgör ett hinder för handeln med sådana produkter.

(7) Att det finns så skilda bestämmelser kan också avskräcka konsumenterna från att köpa produkter som inte kommer från sälår, men som det inte är så lätt att särskilja från liknande varor som härrör från sälår, eller produkter som kan innehålla beståndsdelar eller ingredienser från sälår utan att detta framgår tydligt, till exempel pälsar, omega 3-kapslar samt oljor och lädervaror.

(8) De åtgärder som fastställs i denna förordning bör därför harmonisera reglerna i hela gemenskapen vad gäller kommersiell verksamhet med sälprodukter, och på så sätt förhindra störningar på den inre marknaden för de berörda produkterna, inklusive produkter som är likvärdiga med eller utbytbara mot sälprodukter.

⁽¹⁾ Yttrande av den 26 februari 2009 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 5 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 27 juli 2009.

⁽³⁾ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 194.

⁽⁴⁾ EUT C 308 E, 16.12.2006, s. 170.

⁽⁵⁾ EGT L 91, 9.4.1983, s. 30.

- (9) Enligt det protokoll om djurskydd och djurens välfärd som fogas till fördraget ska gemenskapen fullt ut ta hänsyn till djurens välfärd när den utformar och genomför bland annat politiken för den inre marknaden. De harmoniserade reglerna i denna förordning bör därför vara utformade med full hänsyn till djurskyddsaspekterna.
- (10) För att man ska kunna åtgärda den rådande fragmenteringen av den inre marknaden, behövs harmoniserade regler, samtidigt som hänsyn tas till djurskyddsaspekterna. För att hinder för den fria rörligheten för de berörda produkterna ska kunna bekämpas på ett effektivt och proportionerligt sätt bör man som en allmän regel inte tillåta utsläppande på marknaden av sälprodukter, för att återupprätta konsumenternas förtroende samtidigt som djurskyddsaspekterna till fullo beaktas. Eftersom medborgarnas och konsumenternas oro även gäller själva dödandet och avhudandet av sälarna är det också nödvändigt att åtgärder vidtas som minskar den efterfrågan som leder till att sälprodukter saluförs och därmed utgör drivkraften bakom den kommersiella säljakten. När det gäller importerade produkter bör dessa harmoniserade regler tillämpas vid importtillfället eller importstället, för att säkerställa en effektiv efterlevnad av bestämmelserna.
- (11) Även om det skulle kunna vara möjligt att döda och avhuda sälar utan att åsamka dem onödig smärta, ångest, rädsla eller annat lidande är det med tanke på omständigheterna kring säljakten inte praktiskt möjligt att konsekvent kontrollera att jägarna respekterar djurskyddskraven; en sådan kontroll är åtminstone mycket svår att åstadkomma på ett effektivt sätt, något som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet påpekat den 6 december 2007.
- (12) Det är vidare uppenbart att andra former av harmoniserade regler, till exempel märkningskrav, inte skulle ge samma resultat. Dessutom skulle det innebära en avsevärd börda för ekonomiska aktörer som tillverkare, distributörer eller återförsäljare om de tvingades att märka produkter som helt eller delvis härrör från sälar; kostnaderna skulle också bli oproportionerligt höga i fall där endast en mindre del av den berörda produkten kommer från sälar. Däremot är kraven i denna förordning lättare att uppfylla, samtidigt som de är betryggande för konsumenterna.
- (13) För att det ska säkerställas att de harmoniserade reglerna i denna förordning får full verkan bör de inte enbart tillämpas på produkter med ursprung i gemenskapen, utan också på produkter som förs in till gemenskapen från tredjeländer.
- (14) De grundläggande ekonomiska och sociala intressena för inuitsamhällen som bedriver jakt på säl i självhushållnings-syfte bör inte påverkas negativt. Jakten är en integrerad del av inuitsamhällets kultur och identitet, något som erkänns i FN:s deklaration om ursprungsbefolkningars rättigheter. Därför bör saluföring av sälprodukter som härrör från den traditionella jakt som inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar bedriver, och som bidrar till deras självhushållning, tillåtas.
- (15) I denna förordning fastställs harmoniserade regler för saluföring av sälprodukter. Den inverkar därför inte på andra gemenskapsregler eller nationell regler som reglerar säljakt.
- (16) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (17) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa villkoren för saluförande av sälprodukter som härrör från den traditionella jakt som inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar bedriver och som bidrar till deras självhushållning, fastställa på vilka villkor den import av sälprodukter som är av tillfällig art och uteslutande består av varor för resenärer eller deras familjers personliga bruk ska tillåtas och fastställa enligt vilka villkor det ska vara tillåtet att saluföra sälprodukter från jakt som regleras i nationell lagstiftning och vars enda syfte är en hållbar förvaltning av marina resurser. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (18) I syfte att underlätta genomförandeinsatser av relevanta nationella myndigheter bör kommissionen utfärda tekniska riktlinjer med icke bindande beskrivningar av de nummer i kombinerade nomenklaturen som kan gälla sälprodukter som omfattas av denna förordning.
- (19) Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser om sanktioner vid överträdelse av denna förordning och se till att de efterlevs. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (20) Medlemsstaterna bör rapportera regelbundet om de åtgärder som de vidtar för att genomföra denna förordning. På grundval av medlemsstaternas rapporter bör kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(21) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att undanröja hinder för den inre marknadens funktion genom att på gemenskapsnivå harmonisera nationella förbud mot handel med sälprodukter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs harmoniserade regler för saluföring av sälprodukter.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *säl*: exemplar av alla arter av *pinnipedia* (*phocidae*, *otariidae* och *odobenidae*),
2. *sälprodukt*: alla produkter, bearbetade eller obearbetade, som kommer från eller som utvunnits från sälar, inbegripet kött, olja, späck, organ, obehandlade skinn och skinn som garvats eller beretts på annat sätt, inklusive skinn som hopfogats som taylor, kors eller liknande former och andra produkter av skinn,
3. *saluförande*: mot betalning införande på gemenskapsmarknaden och därigenom tillhandahållande till tredje part,
4. *inuit*: en person som fötts i inuiternas hemland – dvs. de arktiska och subarktiska områden där inuiterna, i nutid eller av hävd, har rättigheter och intressen i egenskap av ursprungsbefolkning – och som erkänns av inuiterna som en medlem av deras folk, bland andra inuiter, yupiker (Alaska), inuiter, inuialuiter (Kanada), kalaalliter (Grönland) och yupiker (Ryssland),
5. *import*: varje form av införsel av varor till gemenskapens tullområde.

Artikel 3

Villkor för saluförande

1. Att saluföra sälprodukter på gemenskapsmarknaden ska vara tillåtet endast om sälprodukterna härrör från den traditionella jakt som inuitsamhällena och andra ursprungsbefolkningar bedriver och som bidrar till deras självhushållning. För importerade produkter ska dessa villkor vara tillämpliga vid importtillfallet eller importstället.

2. Följande undantag ska gälla från punkt 1:

- a) Import av sälprodukter ska även vara tillåten om den är av tillfällig art och uteslutande består av varor för resenärer eller deras familjers personliga bruk. Sådana varor får inte vara av sådan art eller förekomma i sådan mängd att det kan förmodas att de importeras i kommersiellt syfte.
- b) Saluförande av sälprodukter ska även vara tillåten om produkterna är baserade på biprodukter från jakt som regleras i nationell lagstiftning och vars enda syfte är en hållbar förvaltning av marina resurser. Sådant saluförande ska bara tillåtas om det sker utan vinstsyfte. Sådana produkter får inte vara av sådan art eller förekomma i sådan mängd att det kan förmodas att de saluförs i kommersiellt syfte.

Tillämpningen av denna punkt får inte äventyra uppnåendet av målet med denna förordning.

3. Kommissionen ska i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 5.2 utfärda tekniska riktlinjer med en vägledande förteckning över de nummer i kombinerade nomenklaturen som kan gälla sälprodukter som omfattas av denna artikel.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, ska åtgärder för genomförandet av denna artikel, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5.3.

Artikel 4

Fri rörlighet

Medlemsstaterna får inte förhindra att sälprodukter som uppfyller villkoren i denna förordning saluförs.

Artikel 5

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 18.1 i rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ⁽¹⁾. Den kommittén får vid behov inkalla andra befintliga föreskrivande kommittéer, såsom den ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa som inrättats genom artikel 58.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfarandet i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽²⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 6

Sanktioner och säkerställande av efterlevnaden

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dessa bestämmelser efterlevs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla bestämmelserna till kommissionen senast den 20 augusti 2010 och utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar av dem.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 september 2009.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

Artikel 7

Rapporter

1. Medlemsstaterna ska senast den 20 november 2011 och därefter vart fjärde år överlämna en rapport till kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att genomföra denna förordning.
2. Inom tolv månader från utgången av varje rapporteringsperiod ska kommissionen, på grundval av de rapporter som avses i punkt 1, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning.

Artikel 8

Ikraftträdande och giltighet

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3 ska tillämpas från och med den 20 augusti 2010.

På rådets vägnar
C. MALMSTRÖM
Ordförande
